

[Lysholt Hansen.]

almindelige herhjemme, hvis vi indfører en sådan afgift til stort ubehag og mange vanskeligheder for de bibliotekarer, der skal arbejde med den. Jeg er ikke i tvivl om, at man med tallet 400 000 vil ramme nærmere, og det vil sige, at af de 3 mill. kr., man skulle spare, er allerede den ene million kroner forsvundet, inden man er begyndt at kræve afgiften op.

Jeg må også påpege det, som den højtærede minister var inde på, at vi rundt om i landet har en række biblioteksforeninger, hvortil folk igennem mange år har givet deres bidrag og gjort det med glæde, og disse bidrag beløber sig ifølge en statistik i biblioteksårbogen til ca. 600 000 kr. om året. Jeg er helt overbevist om, at hovedparten af de mennesker, der støtter biblioteksforeningerne, som selv opkræver bidrag uden nogen administration, vil ophøre med at betale dette bidrag; så denne byrde skulle altså også lægges over på kommunerne.

Idet jeg endnu en gang henviser til de principielle betragtninger, jeg gjorde sidste år, må jeg have lov til for mit partis vedkommende at sige, at vi ikke kan være med til at gennemføre lovforslaget. Det vil ganske rigtigt, erkender jeg, betyde en besparelse i statens udgifter til biblioteksvæsenet på et par millioner kroner, men for de skatteborgere, der er lånere på bibliotekerne, vil det betyde en direkte udgift på 5 kr. pr. år. Hertil kommer, at det, der skulle være et besparelsesforslag, i virkeligheden helt sikkert påfører borgerne en ny udgift, nemlig udgiften til en administration, som bibliotekerne hidtil har været forskånet for, en udgift, som skal bæres af de kommunale budgetter og altså vil betyde en stigning i de kommunale skatter. Det er i hvert fald ganske klart, at dette lovforslag vil medføre en stigning i de kommunale skatter, fordi større byrder vil blive lagt over på kommunernes budgetter, og jeg kan ikke se, at borgerne opnår reelle besparelser af nogen betydning. Jeg tror tværtimod, det mest reelle er, at der bliver tale om en merudgift.

Da ordningen i øvrigt vil virke hæmmende på den sunde udvikling, som vort biblioteksvæsen er inde i, og da vi som den højtærede minister ikke mener, det vil være rimeligt at ændre en lov, der endnu knap

er begyndt at virke, kan vi ikke medvirke til dets gennemførelse.

Østergaard: Da vi i fjor behandlede biblioteksloven, drøftede vi særdeles indgående hele spørgsmålet om lånerafgiften. Beklageligvis nåede vi ikke til enighed; det blev synspunkt mod synspunkt, og de forhold, som den højtærede minister i dag fremdrog som talende imod vort forslag, var jo de samme, som blev fremført i fjor.

Vi har egentlig, når vi regner med, at en lånerafgift på 5 kr. skulle kunne medføre en besparelse på 3 mill. kr., forudset, at der ved indførelse af en lånerafgift vil blive en reduktion i lånertallet; men at det skulle kunne afstedkomme de store, hvad skal man sige, uheldige konsekvenser, som den højtærede minister omtalte, som at man ved bekendtes hjælp skulle skaffe sig bøger fra biblioteket, tillader jeg mig dog at tvivle på.

Det ærede medlem hr. Lysholt Hansen opholdt sig især ved administrationen, der ville komme til at koste så store beløb ved opkrævning af den foreslåede lånerafgift. Vi kunne egentlig føre de samme synspunkter over på både sporvogns- og togbilletter og lignende. Det er da klart, at det for de pågældende betyder en merudgift på de 5 kr., som et lånerkort skal koste.

Jeg skal ikke her i enkeltheder gentage min argumentation fra i fjor eller søge diskussionen genoptaget. Jeg vil kun lige opholde mig ved en enkelt bemærkning fra i fjor, hvormed jeg godtgjorde, at bogudlån er en bekostelig affære for staten, kommunerne og skatteborgerne, og da skattelovgivningen samtidig er inde i en udvikling — godt nok imod vor opfattelse, imod vor vilje — hvorefter mange skatteborgere gøres helt skattefri, mener vi, at det skal være sådan, at alle kommer til at betale for de goder, som de direkte nyder. Selv om indførelsen af en lånerafgift betyder en øget udgift for den enkelte låner, mener vi, det er helt rigtigt, at den enkelte låner kommer til at give et kontant bidrag til det gode, han får på dette område.

Jeg skal kun henvise til de udtalelser, som jeg kom med i fjor, og i øvrigt erklære mig enig i de synspunkter, som det ærede medlem fru Gertie Wandel har gjort gældende. Vort lovforslag indgår som et led i